

MABAVISZ 2013

A tanácskozás résztvevői (balról jobbra):
Nagy Tibor, Simon József, Kovács József,
Papp János, Bukovszky Ákos, Durkó István,
Mészáros Kornél, Nyúl Zoltán, Nehra Bálint,
Dóczé Bálint és Herjeczki Géza.

Nyilatkozat a gyűléséről

A Magyar Baptisták Világszövetsége idei tanácsulását a szlovákiai Naszvadon tartotta. Mint minden évben, most is a tagszövetségek képviselői a tágabb magyar baptista közösség aktuális kérdéseiről, egymás megsegítéséről és közös programokról beszéltek. A szlovákiai helyszínt azért választották, hogy jelenlétükkel – főleg a gyűlést követő missziós konferencia által – bátorítsák a Felvidéken élő magyar baptistákat.

A MABAVISZ tanácsa május 10-én ülésezett a naszvadi Éder panzióban. Magyarországról Papp János, Bukovszky Ákos, Durkó István és Mészáros Kornél, Erdélyből Simon József és Kovács József, Kárpátaljáról Nehra Bálint, a Felvidékről Dóczé Bálint, Vajdaságból Nyúl Zoltán és Nagy Tibor, az USA-ból Herjeczki Géza testvér vett részt a megbeszéléseken.

A tagszövetségek képviselői tájékoztatták egymást közösségeik aktuális problémáiról, örömeikről, az áldásokról amikben részesülnek, és a megoldásra váró feladatokról. A magyar baptisták egységének kifejezésére és szorosabbá tételére közös határozatok is születtek:

a) Ismertette volt az a magyar kormányhatározat, aminek értelmében az ötezer lakosnál kisebb településeken dolgozó magyar lelkészek munkáját a magyar kormány támogatja anyagilag. A MABAVISZ tanácsa megbízta a magyarországi egyház képviselőit és a MABAVISZ elnökét, informálódjanak azzal kapcsolatban, hogy ez a támogatás kiterjeszthető-e a határon túli baptista lelkipásztorokra is, és ha igen, akkor hogyan lehet ezt adminisztrálni.

b) A Magyar Baptisták Világtalálkozójával kapcsolatban a Tanács úgy látja, hogy a közeljövőben nem lehet egy újabb MABAVIT-ot megszervezni. Ehelyett az erdélyi testvérek felajánlották egy összmagyar lelkipásztori találkozó megszervezését és vendégül látását a Hargita Táborban, 2014 júliusában. A Tanács ezt örömmel fogadta. A tagszövetségek képviselői saját közösségükben megtárgyalják ezt a kérdést, mielőtt végleges döntés születne a találkozó részleteiről. A következő tanácsulást Délvidéken fogjuk megrendezni, azt követően pedig Kárpátalján. A Tanács a következő MABAVIT megtartását 2017-ben tartja lehetségesnek Magyarországon, Debrecen helyszínnel.

c) Az Áhítat és a Bibliaolvasó vezérfonal kérdése is szóba jött. Az erdélyi testvérek 2012-től külön áhítatos könyvet készítettek. Az igetanulmányozás párhuzamossága érdekében kérik a magyarországi Áhítat-bizottságot, hogy felhasználhassák a magyarországi hétköznapi reggeli és vasárnap délelőtti, valamint a vasárnapi imaáhítat igeresorozatait. Erre vonatkozóan a magyarországi testvérek ígéretet tettek. A Tanács abban reménykedik, hogy az Áhítat kérdésében további közös munka lesz lehetséges.

d) A magyarországi vezetők kifejezték azt a vágyukat, hogy az Ukrajnában működő és magyarországi kezdeményezésre alakult Koinonia alapítvány épületeivel kapcsolatban olyan megoldást találjanak, amely leginkább kedvező a kárpátaljai magyar közösségnek. Az alapítvány kuratóriumába kárpátaljai magyar baptista képviselőt is szeretnének bevonni, hogy a döntésekben ez a közösség is képviselve legyen. A magyarországi testvérek ez ügyben további konzultációt terveznek a kárpátaljai testvérekkel.

A MABAVISZ tanácsulást követő napon, május 11-én került sor a missziós konferenciára a révkomáromi baptista gyülekezetben. Ebben a szlovák nyelvű gyülekezetben egy magyar csoport is található. A konferencia betekintést nyújtott a teljes kárpát-medencei magyar baptista misszióba és alkalmat adott a szlovákiai baptista vezetőkkel való találkozásra is.

A konferencia zenei szolgálatát Mike József és Egyed Ernő testvérek végezték. Az esti zenés áhítat és evangelizáció a református templomban volt megtartva, ahol a Vox Nova férfikar és Mike József szolgáltak énekekkel, az ígét pedig Simon József testvér hirdette.

A MABAVISZ Tanácsa nevében:

DR. HERJECZKI GÉZA elnök

DR. KOVÁCS JÓZSEF főtítkárs

„Egy különleges utazás” – Józsué könyve alapján

Bibliatanulmányozó konferencia a Temes megyei Kiszurdokon

Bibliatanulmányozó konferenciát tartott a Precept Ministries a kisszurdoki konferencia központban május 12-15. között. A résztvevők többségét az egész országból érkezett román ajkú lelkipásztorok és gyülekezeti előjárók, valamint lelkipásztor házaspárok alkották. A szervezők helyet biztosítottak a Kárpátaljáról jött testvéreknek, néhány magyar lelkipásztornak és családtagjaiknak, így ott lehetett

Bálint Pál és Ibolya, Kovács Gyula és Ilonka, Borzási Pál, Székely Béla és Tóth Róbert.

A konferencia témája: „Egy különleges utazás” Józsué könyve alapján. Az induktív bibliatanulmányozást Costel Oglice és felesége Mia tartotta. Wayne A. Barber testvér, a Woodland Park Chattanooga (Tennessee, Amerikai Egyesült Államok) gyülekezet lelkipásztora részéről is hallgat-

hattunk tanításokat. A bibliatanulmányozás mellett lehetőség volt ismerkedésre, építő beszélgetésekre. Mindannyiunk számára nagyon áldásos volt ez a néhány nap. Wayne A. Barber lp. előadása elérhető a vajdahunyadi baptista körzet honlapján:

<http://baptista.ro/vajdahunyad/ige>

TÓTH RÓBERT

meghívott lp., Vajdahunyad

Fontosabb üzenetek az előadásokból

- Józsué már fiatal korában engedelmesen szolgált és tanult Mózes mellett. Ma is kellene olyan fiatalok, akik mások mellett megtanulnak szolgálni és igát hordozni, majd pedig ők is vezetőkké válnak.
- Az új kezdet miatt Józsuében félelem volt, de Isten bátorította: „Légy bátor és igen erős, mert te teszed majd e népet annak a földnek örökösévé” (Józs 1:6a).
- „Az előtted levő feladat nem nagyobb, mint a mögötted levő erő!” – Amit Isten megígér és szándékozik adni, azt senki és semmi meg nem akadályozhatja. Számíthatunk mi is az ő erejére és bátorítására! Ha az Úr elhívott minket, akkor fel is ruház megfelelő erővel.
- Feltétele volt annak, hogy Józsué mellett az Úr bizonyítson: „vigyázz és mindent ama törvény szerint csele-

kedjél, attól se jobbra, se balra ne hajolj, hogy jó szerencsés lehess mindenben, amiben jársz!” (Józs 1:7). A vezetőnek kell ismernie a helyes irányt, hogy jól vezethesse a rábízottakat. Isten ma is szól és felkészíti az engedelmeseket.

- „Bizony az Úr, a ti Istenetek az Isten fenn az égen és alant a földön” (Józs 2:11b). Ráháb hitt Istenben, és foglalkoztatta családja megmenekülése. Megtéretlen családtagjaink felé milyen a mi hozzáállásunk?

A kitartó imádkozásnak meg lesz a jutalma!

- A győzelmek után jöttek veszteségek is (Józs 7). Józsué kezdetben nem tudta, hogy ez miért történt. Ákán lopásával bajt hozott a népre, Izráel vereséget szenvedett. Nagy következménye van a bűnben élésnek: többet kell fizetned érte, mint amire gondoltál!

Meghívó bibliatanulmányozó hétre

Ebben az évben is megtartásra kerül, a Szurdok-tó partján levő Precept Ministries konferencia központban, a magyar bibliatanulmányozó hét – *augusztus 5-10.* között. A kezdés 5-én délután lesz, a befejezés 10-én ebéddel.

Résztvételi díj: 250 lej. A „Dániel könyve” alapján Hubert Imre pécskai lelkipásztor vezeti a tanulmányokat.

Szeretettel várunk mindenkit – fiatalokat, időseket egyaránt!

Információt és képeket a következő oldalon lehet találni: <http://eletrevaltottigek.blogspot.ro>

Jelentkezni lehet: Hubert Imre lelkipásztornál: Tel: 0745 309215, e-mail: imihubert@gmail.com

vagy Nagy Géza temesvári gyűl. vén tv-nél: Tel: 0722 822 939, e-mail: pm.eletige@gmail.com

Azt mondják: pénz az idő! De több is ez annál, / mert, ha lejárt, úgy nincs az a pénz, az a kincs, amiért még egy pici másodpercet akár csak bérbe vehetnél. / Ámde, ki adhat időt, hisz senki se' gazdag időben?

Az örök Isten ajándékozza kegyelmi időként, / hogy ne csupán a mulandó értékekre fecsérelj: az igaz Istent ismerd meg, és azt aki eljött / Őt bemutatni neked, ki benne jelent meg a földön. Így nyersz majd az időnél sokkal többet, amely már / Isten élete benned, örömteli és örök élet.

Balog Miklós: Ismerd meg az igaz Istent!

„Az imádkozás és a misszió”

A nagyvárad-i missziókerület konferenciája a Betlehem gyülekezetben

Az Úr kegyelméből május 11-én, egy szép tavaszi szombaton, a nagyvárad-betleheimi imaházban tartottuk a missziókerületünk találkozóját, melynek témája *Az imádkozás és a misszió* volt. Papp Dezső testvér, a kerület missziófelelőse köszöntötte az egybegyűlteket, majd az áhítatra került sor.

Először Simon András lelkipásztor buzdított a Mt 7:7-8 alapján, hogy imádkozzunk bölcsességért, munkásokért, megtérőkért – Isten országának előrehaladásáért. Az áhítat második részében Elekes József helybeli lelkipásztor folytatta a buzdítást a Jn 4:35 alapján, figyelmeztetve, hogy úgy éljünk és munkálkodjunk, mint akik tudjuk, hogy az idő rövid.

Kovács Gyula ny. lp., missziókerületünk elnöke köszöntötte az egybegyűlteket és id. Veress Ernő testvért, aki a nap előadója is volt. Az első előadás a misszióról szólt, ami Isten üdvösségterve, ennek egy szép leírása a Jn 3:16. Testvérünk elmondta, hogy megváltva

lenni azt jelenti: másokat is megváltáshoz segíteni. A missziót így is lehet rövidíteni: **Megtérés, Ige, Szeretet, Imádság, Óra.**

Rövid kávészünet után elbeszélgettünk a misszió gyakorlati kérdéseiről. Többek között elhangzott: 1) a misszió hatékonyságát növeli az odaszánás, 2) Isten legalább egy engedelmes embert keres. Majd következett az ebéd a helybeli testvérnők jóvoltából, és

lehetőség volt még szabad beszélgetésre is. A délutáni tanítás az imádságról szólt, ami elengedhetetlen része a szolgálatunknak.

Isten kegyelméből jó volt együtt lenni és gyakorlatba is ültetni a hallottakat. Ma is igaz a kijelentés, hogy a „munka sok, a munkás kevés”. Kedves olvasóm, aki ha nem is voltál jelen, azért beléphetsz az Úr munkájába!

ALBERT ISTVÁN ZSOLT lp., Bihar

A zilahi missziókerület szolgálattevőinek találkozója

Szilágynagyfalu, április 6.

Imaóra – Az alkalmat Pardi Félix lelkipásztor kezdte meg imával. Kiss Tibor tv. Nagyfaluból az 1Kor 15:1-15 igék alapján kiemelte az evangélium erejét, fontosnak tartva, hogy az evangéliumnak a gyülekezetből kifelé kell terjednie. Ehhez szükség van az első szeretet tüzeire. Pardi Félix missziókerületi elnök a 2Sám 7:27-29-ből, a Dávid imádságából hangsúlyozta: ismernünk kell szükségleteinket és értékelnünk azt, amit kérni akarunk.

Köszöntés – Nagy István helyi lelkipásztor a Hós 6:1-3 versekkel köszöntötte az egybegyűlteket. Elmondta, hogy mi indította őket az alkalom megszervezésére. Fontosnak látjuk az evangélium terjedését és annak a szükségét, hogy új gyülekezetek plántálódjanak.

Novák Zsolt előadása – Testvérünk a bevezetőben elmondta:

családi életük megpróbáltatásai-
ban megtapasztalta, milyen nagy ereje van az imádságnak, amikor a világ különböző pontjain nagyon sokan imádkoztak felesége gyógyulásáért. A betegség időszaka ugyanakkor lehetőséget is adott arra, hogy nehezen elérhető embereknek, orvosoknak elmondja az evangéliumot.

A misszióra és a lelki ébredésre való ráhangolódás – Ezen a téren egyéni és gyülekezeti életünkben szükség van változásra. A Jn 17:15-18 verseiből kiemelte a 18. verset: „Amiképpen te küldtél engem e világra, úgy küldtem én is őket e világra.” A misszió egy szolgálat az elveszett bűnös ember megmentése érdekében; ott lesz lelki ébredés, ahol ezt komolyan veszik; Isten mindenkit akar mozditani a misszióra, aminek egyedüli eszköze az IGE.

Egyik elődünk azt mondta „Minden baptista egy misszionárius”. Mennyibe kerül nekem a misszió, mennyibe kerül a gyülekezetnek? Azon a helyen vagyok-lakom, ahol Isten akar látni? Mint gyülekezet megtanultunk hívogatni, de nem tudunk küldeni. Feltámadása után az Úr Jézus egyik fő témája a „küldés” volt. Lehet, nem látod magad alkalmasnak, épp ezért mondta az Úr Jézus: „Vesztek erőt” – ennek az erőnek kell készítenie.

Az engedelmeseknek Isten megmutatja a helyet, ahol látni akarja őket! A misszió áldása: jönnek és megtérnek az emberek, és ennek az öröme mindent felül-múl. Kívánom, Isten részesítse ebben egyéni és gyülekezeti életünket – Ámen.

KOCSIS FERENC, Kraszna

Ákos, 2013. május 19.

„A szél arra fúj, amerre akar; halod a zúgását, de nem tudod, honnan jön, és hova megy” (Jn 3,8/a).

Ezt a szélfúvást tapasztaltuk az elmúlt hónapokban az ákosi gyülekezetben. Ennek gyümölcse a pünkösdvasárnapi bemerítés, ahol 77-en vallották meg és pecsételték meg hitüket. Az ünnepi istentiszteletnek helyet adó művelődési ház zsúfolásig megtelt a helyiekkel, az országból és a határon túlról érkezett vendégekkel.

A programot Kovács Barna szatmárnémeti gyülekezeti vén vezette. Testvérünk jókora részt vállalt az ákosi misszióban: „Az Úrtól lett ez, csodálatos a mi szemünkben” (Zsolt 118,23) hangsúlyozta.

Balajti Imre missziófelelős imája után Kajcza János, a nagyváradi roma gyülekezet lelkipásztora hirdetett ígét az ApCsel 2:36-38,41 alapján. Kiemelte, hogy a Szentlélek megtérésre indít, meggyőz a bűnről, a döntés felelőssége a miénk, nekünk kell választanunk az áldás vagy átok között.

A hatóság részéről Balog Tibor alpolgármester köszöntötte az ünneplő gyülekezetet, kifejezve csodálatát a roma nép között végbemenő változás láttán. Tekintettel a nagyszámú fehér ruhásra, a bemerítés négy csoportban történt. A bemerítést végző lelkipásztorok: Szűcs Sándor és Eszes Zoltán, valamint Kajcza János és Kovács József testvérek.

A bemerítkezők közül néhányan szoltak a megtérésükről. Megkapó volt

hallani Fogarasi Dezső gyülekezeti vén részéről a személyre szabott bemerítési ígéket. Az alámerítés után Eszes Zoltán csömör-cinkotai (Mo.) lelkipásztor mondott igei buzdítást.

A bemerítkezett tagokért való imádkozást Nagy Kasza Lőrinc gyül. vén, ákosi missziófelelős igei gondolatai vezették fel (1Pt 2:9-11). A tizenegy lelkipásztor és avatott lelki munkás témakörönként imádkozott az új tagokért.

Az istentisztelet záróakkordjaként Fogarasi Dezső testvér intézett felhívást megtérésre, majd többen jelezték, hogy szeretnék ők is az Urat követni. Az éneklést a nagyváradi roma gyülekezet énekcsoportja vezette, a bemerítési ünnep a programvezető testvérünk záróimájával ért véget.

Szemelvények az elhangzott bizonyoságtételekből

Fogarasi József, 33 éves: Szüleim már 17 éve hívók, de én sokáig ellenálltam. Minden rosszban benne voltam. Egyik alkalommal diszkóba mentem barátaimmal és nagy balesetünk volt. Az Úr megállított. Karácsonykor elmentem az imaházba, ahol Isten megszólított. Szégyellem, hogy ennyit éltem a bűnben és bocsánatot kérek mindenkitől, akit megbántottam. Karácsonyra én is megvásároltam a láda sört, de az Úr megváltoztatta az életemet, az italt visszavittem a boltba és azt mondtam: „Itt van, ha akarsz adj helyette Colát, ha nem, úgy is jó, de én többet nem iszom.” Régi vágyam is teljesült. Az Úr segítségével megtanultam írni-olvasni. Azóta sokan megkérdezték, mi történt veled? Egész más ember vagy! Köszönöm Istennek, hogy megváltoztatta az életemet.

Szeretném, hogy barátaim is megtérjenek, akikkel együtt jártunk a bűnben.

Szilágyi Stefan, 44 éves: Bűnös ember vagyok, soha nem jártam az imaházba. Január 6-án jöttem el először. Ahogy beléptem, éreztem, hogy hazaérkeztem, itthon vagyok az Úr házában. Azt kértem az Istentől, hogy másnap a feleségem is eljöjjön... Január 7-én együtt mentünk a gyülekezetbe. A Jóisten megmentett bennünket. Most együtt merítkezünk be feleségemmel és egyik gyermekemmel.

Dana Ilona, 25 éves: Kisfiúnk már félt, mikor ünnep következett, mert ilyenkor csak ital és civa-kodás volt nálunk. Újév napján, ha veszekedve is, de elmentünk az imaházba. Szólt az ige, az énekek, férjem intett, hogy menjünk már!

Én mondtam: ráérünk, maradjunk végig. A döntésre való felhíváskor éreztem, meg kell térnem, imádkoztam: „Úr Jézus, könyörgök a férjemért is.” Férjem megelőzött, hamarabb előrement, mint én. Akkor este az italt kitette a házból. Azóta békesség, öröm van nálunk. Bocsánatot kérek mindenkitől, akit megbántottam és anyukámtól, akit mindig gúnyoltam, mikor hívott az Úr házába.

* A bizonyoságtévők között néhány fiatal is megszólalt, akikért a szülők már születésük óta imádkoznak, hogy megtérésre jussanak. Az egyik közülük Fogarasi Benjámin, akinek a szülei már hívóként kötöttek házasságot. Az volt az első menyegző Ákoson.

Az ákosi összeállítást készítette:
VÉKÁS BENJÁMIN, Szatmárnémeti

Szűcs Sándor lelkipásztort és Fogarasi Dezső gyülekezeti vént kérdeztük

Mik voltak a bemerítés előzményei?

Szűcs Sándor: A gyökerek hónapokra, sőt talán évekre vezethetők vissza. Mikor Fogarasi Dezső tv. a bibliaiskolába járt, ott rendszeresen tartottak ima-éjszakákat. Ezt ő behozta a gyülekezetbe is, gyakran összegyűltek és sokan eljöttek imádkozni. Könyörögtek ébredésért és a Isten így válaszolt. Van más háttér is: sokan külföldön dolgoznak nyáron, télire hazajönnek, lelkiileg kiéhezve, szárazak, szomjasak és vágy van bennük, hogy növekedjenek. Valószínű ez a vágy is hozzájárult, hogy a megújulás elinduljon. Karácsonykor és újévkor más években is sokan eljöttek az imaházba, de most Isten Lelke különösen kiáradt. Például az egyik férfi elmondta: „Álltam a kapumban és cigarettáztam. Láttam, hogy nagyon sokan mennek az imaházba. Gondoltam, én is el kellene menjek, de a cigarettával nem lehet! Ledobtam hát, eltapostam és elmentem az imaházba. Ahogy leültem, tudtam, meg kell térnem.”

Az imaórán különösen kiáradt Isten Lelke, sokan sírva, összetörve jöttek előre. A falubeliek is mondogatták: Ákoson a hívők megújultak! Akiknek rendezetlen ügyeik voltak, azok is helyreálltak, rendezték a dolgaikat. A megtérés látható jelei közül megemlíthetjük, hogy idős emberek polgári házasságot kötöttek ünnepélyesen, gyermekeik és unokáik jelenlétében. Mikor mentek a polgármesteri hivatalba érdeklődni, mi a módja, hogy összeházasodjanak, már azt kérdezték tőlük: „Ti is megtértetek?”

Fogarasi Dezső: Fájt nekünk, hogy kívülvalók nem jönnek. Összegyűltünk imádkozni megtérésért, a falu népéért. Karácsonykor nem volt vendégigehirdető, sokan voltunk, 3-400-an, a gyermekek szolgáltak.

Az igehirdetés végén megtérésre hívtam. Először egy 8 éves gyermek jött, gondoltam: ez is valami. Kértem, folytassák az imádkozást. Aztán jöttek többen, már nem fértek a szószék előtt. Másnap ismét összegyűltünk. Volt egy előadás is a fiatalok részéről, igehirdetés, imádkozás, érezhető volt Isten jelenléte.

Olyanok is jöttek előre, akik a hívőket megvetették, gyűlölték, akikről nem is gondoltuk, hogy valamikor megtérnek. Sírt az egész gyülekezet, ki örömeiben, ki a bűnei miatt. Több mint százán jelentkeztek, hogy meg akarnak térni. Tudjuk, nem érdemeljük meg, ez Isten munkája, övé a dicsőség.

Hogyan foglalkoztak az előjárók a megtérőkkel?

Szűcs Sándor: Fogarasi Dezső testvér felírta a jelentkezők névsorát, voltak köztük 8-9 évesek is. Úgy döntöttünk, hogy 14 év felettieket fogadunk el a foglalkozásra. Kérdéssé vált, hogyan tudunk ilyen nagy tömeggel foglalkozni? Meghatároztunk témákat, amikről tanítás hangzott el, utána 6-7 nagy csoportot alkottunk, és mindegyikkel két-három bizottsági tag beszélgetett. A csoportokban a tanultak alapján beszélgettünk, ilyen kérdéseket feltéve: Hogy vagy? Mi történt veled az elmúlt napokban? Egy-egy ilyen foglalkozás délután 5 órától este 8-9-ig is tartott. A bemerítés előtt a tagfelvétel is egy komoly feladat volt.

Fogarasi Dezső: Rendszeresen minden pénteken megtartottuk a törekvők óráját. Ez a foglalkozás az eddigiekhez képest több lelkimunkást igényelt, így akik kijárnak Szatmárról Ákosra bevonták a gyülekezeti véneket, előjárókat. A tanítás után kiscsoportokban megbeszéltük a felvetődött kérdéseket, illetve megosztották harcaikat, küzdelmeiket, győzelmeiket. Ezenkívül a hét ákosi előjáró felkereste a megtérőket. Csodálatos volt látni, ahogy titkos, vagy rég elkövetett bűnöket megvallanak és önként rendeznek.

Hogyan látják a gyülekezet jövőjét?

Szűcs Sándor: Említették az ákosi testvérek, hogy a leánygyülekezet – mostmár a több mint 230-as taglétszámmal – hamarosan nagyobb lesz, mint az anyagyülekezet. Kihívás ez nekünk is, az ákosiaknak is. Külön öröm számunkra, hogy az ákosiak is új missziót kezdtek Szakaszon... Öröm látni, hogy van vágy a testvérekben az Úr után. Többen dolgoznak külföldön, s ahol együtt vannak, ott is rendszeres tartanak istentiszteletet, ha nincs gyülekezet a közelben, házaknál gyűlnek össze. Jó reménységgem van a gyülekezet jövőjét illetően.

Fogarasi Dezső: A bemerítés csak a kezdet volt, szükséges a további rendszeres foglalkozás, tanítás. A külföldön dolgozókat is biztatjuk, hogy látogassák az elérhető gyülekezeteket. Egy másik tervünk: szeretnénk az imaházat megnagyobbítani, mert lassan már nem férünk el.

* Az idén 20. évébe lépett a gyülekezet, 1991-ben kezdtek a szatmári testvérek rendszeresen kijárni Ákosra, majd 1993-ban volt az első bemerítés, és tíz taggal megalakult a gyülekezet. Isten munkáját láthattuk az elmúlt 20 év során, amiért Istené a dicsőség – **Soli Deo Gloria!**

NAGYVÁRAD-BETLEHEM – Örömnep volt június 2-án a Betlehem gyülekezetben, amikor egy megtért lélek bizonysgot tett hitéről a bemutatás által. Testvérnőnk, Csengeri Ibolyát az Úr már többször hívta megtérésre. Egy barátja egyszer egy SMS-el bátorította az Ézs 41:13-ból: „Mivel én vagyok Urad, Istened, a ki jobb kezedet fogom, és a ki ezt mondom néked: Ne félj, én megsegítelek!” Az igeverben megérezte Isten személyes hívását és átadta szívét az Úr Jézusnak. Az istentiszteleten az ígét Simon András, az Arad-belvárosi gyülekezet pásztorja hirdette az ApCsel 2:36-38 alapján. A közös ebéd alatt is lehetőség volt a testvéri közösség ápolására. A délutáni istentiszteleten a gyülekezet az új bemutatott tagjával együtt úrvacsorához járult. A 2Pt 1:1-11 alapján Simon András testvér lelki növekedésre bátorított, aminek nélkülözhetetlen eleme az ige ismerete és a lelki ajándékok gyakorlása, hogy életünk ne legyen hivalkodó, se gyümölcstelen. *(Nagy Ferencz)*

TEMESVÁR – Örülünk, hogy Temesváron is vannak hitvallók, akik szeretik Jézus Krisztust, engedelmeskednek parancsának és csatlakoznak a gyülekezethez. Ennek volt tanúja a helyi közösség április 14-én, amikor Görcsi Csaba és Éva bemutatására került sor. (Mihály Ferenc testvért súlyos betegsége miatt április 2-án merítettük be a család és a gyülekezet előljáróinak a jelenlétében.) A baptizálást a gyülekezet lelkipásztorja, Boros Róbert végezte, az ünnepi igehirdetést pedig János Levente lp. tartotta. Isten áldása kísérje az új tagokat!

A képen Görcsi Csaba, Éva és Boros Róbert lp.

SZILÁGYBALLA – Kettős örömnep volt május 19-én a szilágyballai gyülekezetnek. Örvendhettünk annak, hogy Megváltónk beváltotta ígétét és elküldte a Szentlelket, a megígért Vigasztalót, aki most is jelen van a világban és munkálkodik az ő népe között. Ugyanakkor örvendhettünk annak a 18 fehérruhásnak, akik a bemutatás vizében tettek bizonysgot hitükről és az Úr Jézusban kapott új életükről – az ünneplő gyülekezet előtt.

Az istentiszteleten alkalmi ígével Nagy István nagyfalui lp. szolgált az ApCsel 2:1-13, 37-47 alapján. Testvérünk hangsúlyozta: az Úr Jézus ma is azért adja az ő Szentlelkét, hogy bátor, hitvalló keresztyének legyünk. Ezután került sor a fehérruhások bemutatására, amit ifj. Veres Ernő helyi lelkipásztor végzett. A bemutatott tagokért Király Tibor lelkipásztor, Balla Béla szilágyperecseni előljáró, Nagy István és ifj. Veres Ernő lelkipásztorok imádkoztak.

Az Úr áldja meg az újonnan bemutatottakat, hogy legyenek oszlopos tagok a gyülekezetben! *(Veres Teréz)*

A fotón (balról jobbra): Veres Ernő lp, Veress Beáta, Veress Júlia, Mátis Dóra, Mátis Gabriella, Király Dávid, Boda Edit, Mátis Dániel, Boda Márta, Király József, Király Margaret, Király Krisztián, Király Ibolya, Roman Cristian, Boné Bernadett, Király Jonathán, Király Debora, Király Fanni, Bálint Orsolya és Nagy István lp.

NAGYVÁRAD-ROGÉRIUSZ — Gyönyörű napra virradtunk június 2-án, amikor gyülekezetünkben három fehér ruhás tett bizonytságot Krisztusról az újszövetségi bemerítés vizében. Zsúfolásig megtelt az imaházunk.

Hitvalló testvéreink bizonytságot tettek arról, hogy a Krisztussal való találkozás milyen változást hozott az életükben. Bertalan Dávid nem tudta szóban megosztani történetét, mivel fogyatékosága ebben megakadályozta, de a számítógép segítségével, egyetlen kommunikációs eszközével leírta azt. Meghatóan írt arról, hogy először Istent hibáztatta mozgásképtelenségéért, de édesanyja segítségével megértette, hogy Isten nem tévedett akkor sem, amikor őt teremtette; Isten szereti, célja van vele és mindig mellette lesz. Simon Teofil hívő családi környezet ellenére a világban kereste örömét, de amikor elkezdte olvasni Bibliáját, olyan teherként nehezedtek rá bűnei, hogy azt gondolta, nincs kegyelem a számára; Isten csodálatos dolgot tett az életében: megbocsájtotta bűneit és betöltötte jelenlétével. Szabó Ruben is hívő család gyermekeként nevelkedett, mégis távol került az Úrtól. Hosszú kimaradás után egy délelőtt eljött a gyülekezetbe, ahol Isten megszólította és megváltotta életét.

Isten ígéjének élő üzenetét Pardi Félix lp. hirdette *A búza és a konkoly* példázatának alapján. A bemerítés megható pillanatai után örömmel énekeltük együtt gyülekezetünk legújabb tagjaival: „*Eljött a nap, az a nap, mikor bűnöm elmostad. / Eljött a nap, az a nap mindent megváltoztat. / Semmi nem kárhoztat!*”

Kívánjuk, hogy Isten tartsa meg testvéreink lépéseit a keskeny úton, és erősítse odaszánásukat! Imádkozunk, hogy az Úr tegye bátor bizonytságtévökké őket – szavaikban és életvitelükben! (*Szabó László, Nagyvárad-Rogériusz*)

A csoportképen balról jobbra: Pardi Félix, Simon József, Simon Teofil, Szabó Ruben, Bertalan Dávid (édesapja ölén), Szabó László és Giorgiov Adrián.

NAGYVÁRAD-BELVÁROSI GYÜL. — Öröm volt a gyülekezetünkben május utolsó vasárnapján, amikor tíz fehér ruhás vallotta meg Istenbe vetett hitét a bemerítő medence vizében. Két kivétellel mindnyájan hívő családi háttérből érkeztek – ki zsenge ifjúkorban döntött, ki tékozló fiúként tért haza az atyai házhoz. Jó volt újra megbizonyosodni arról, hogy az Úr ma is csodásan működik, és nem hiábavalók az országos konferenciák, az evangélizációk, a személyes bizonytságtévések, sőt az éveken át tartó könyörgések a gyermekekért, az unokákért. A bemerítést Giorgiov Adrián lp. végezte, vendég igehirdető Kovács József szövetségi főtitkár volt, aki az 1Pt 3:18-22 alapján a keresztségről, mint vízválasztóról szólt, ami után nincs visszaút. A bemerítést követően Simon József lelkipásztor, szövetségi elnök arról beszélt a gyülekezetnek, hogy Isten kegyelmet kínál a bűnösnek. Az igei üzenetet kézrátétellel követte, majd az ifjúság nevében Deák Annamária és Szűcs Csaba köszöntötte az új tagokat. (*Meleg Adina*)

A képen levő fehér ruhások (balról jobbra): Marcu András, Gyulai Benjámin, Antal Nóra, Giorgiov Rhodé, Erdei Erzsébet, Antal Laura, Horváth Krisztina, Parászka Tibor, Göcz Sándor és Czirják Olivér.

Szabadság az Isten dicsőségére

„Akár esztek tehát, akár isztok, bármi mást cselekesztek, mindent Isten dicsőségére tegyetek!” (1Kor 10:31)

Elmondhatjuk az étkezésről, hogy a test táplálását jelenti: szükséges és fontos az életben maradásért és a növekedésért. A testnek regenerálnia is kell, ami megújulást és felfrissülést hoz. A munka sok esetben felüdít, de el is fárasztja a testet. A hívő ember a lelkét naponta Isten igéjével táplálja, hasonlóan szüksége van a kikapcsolódásra, erőtgyűjtésre. Az Ószövetségben a szombat napja a nyugalom napja volt, az Újszövetségben ez Krisztusban teljessé vált. Életünk minden napjára érvényesnek kell lennie a fenti igeversnek, miszerint bármit teszünk, az munkálja az Isten dicsőségét.

A hívő ember vakációját, vagy a szabad idejét sokféleképpen eltöltheti. Megemlíthetjük pl. az olvasást. Ez nagyon hasznos időtöltés, bár a digitális forradalom mintha kiszorítaná életünk-ből a könyvet, legalábbis a hagyományos formáját. A könyvnyomtatás is nehézségekkel küzd, a környezetbarát e-könyvek megelőzik. Könyveink mintha értéküket vesztenék, mióta az internet eláraszt óriási tudásanyagával. „A könyvnek más az íze, ilyen sajátos hatást a táblagép nem adhat” – mondják a könyvbarátok. Bárhogyan is legyen, a világ körülöttünk (talán velünk együtt) nagyon gyorsan és nagy léptékben változik.

A mai ember nem az ötven vagy kétszáz évvel ezelőtt élt elődök eszközeit használja a kikapcsolódásra, de azért vannak „örökzöld” dolgok. A sport- és szabadidős játéktevékenységek alapjai ma is ugyanazok, gazdagodva újszerű formákkal. A zene, a művészet, a kézműves alkotói munka, a társadalmi tevékenységek, a természet csodálata és tanulmányozása, a nyelvészetben való kikapcsolódás mind a témakörhöz tartozik. Persze a lista folytonosan bővül egészen addig, hogy vannak, akik egy nagy áruház kirakatai, vagy egy piaci vásár színes standjai között érzik jól magukat.

A kikapcsolódás a kiegyensúlyozott élet részét képezi. Mindeközben Krisztus követőinek figyelniük kell azokra a bibliai alapelvekre és tanácsokra, amelyek egész életüket meghatározzák. Ha kétség fogja el a szívedet, vagy ha egyáltalán tudni akarod, hogy helyes-e az, amit teszel, akkor vedd fontolóra az alábbi kérdéseket:

- Nem mond-e ellent ez a tevékenység a lelkiismeretem hangjának? A Róm 14:22,23-ban azt olvassuk, hogy ami nem hitből van, az bűn. Tehát minden cselekedet, amely nem hitből fakad, a lelkiismeret ellen irányul. A hívő ember pedig jól teszi, ha nem nyomja el a lelkiismeret hangját az életében és vigyáz, hogy amikor az megszólal, akkor ne lépjen tovább!
- Cselekedetem által mások hitben meggyengülnek, megbotránkoznak, vagy akár el is esnek? A „minden szabad, de nem minden használ” aranymondás (1Kor 10:23) segít abban, hogy a hitben erős másokra is tekintettel legyen és élete valódi példa lehessen előttük.
- Isten dicsőségét szolgálja-e az, amit teszek? A „bármit cselekesztek, mindent Isten dicsőségére tegyetek” **alapelv** (1Kor 10:31) és a „dicsőítsétek meg Krisztust a ti testetekben és lelketekben” **parancs** (1Kor 6:20) arra tanít bennünket: Isten az embert azért teremtette, hogy életével és cselekedetével az Urat dicsőítse.
- Azzal amit teszek, nem keresem-e magamnak a kísértést? Az 1Thessz 5:21-22-ben komoly figyelmeztetés áll előttünk, hogy minden gonosznak tűnő dologtól őrizkedjünk!
- Cselekedetem nem ütközik-e az elhívással? A Mt 6:33,34 szerint az Úr Jézus figyelmezteti tanítványait, hogy keressék először Isten országát.
- Nem hozok-e szégyent az Úr nevére és a gyülekezetre azzal amit teszek? Péter apostol azt mondja, hogy boldogok vagyunk amikor az Úr nevéért gyaláznak minket, de az szégyenletes, amikor ezt bűneinkért teszik (1Pét 4:14-16).
- Törvényes és helyes-e az, amit teszek? A hívő embernek tiszteletben kell tartania annak az országnak és településnek a törvényeit, ahol él (addig, ameddig az nem ütközik az Isten törvényével). A polgári törvények az ember életét hivatottak védeni és szabályozni. A Róm 13-ban az apostol engedelmisségre tanít azokról, akik Istentől rendeltettek.

A nyári időszak sokak számára munkát, munkát és még több munkát jelent. Vigyázzunk, tartsunk ebben is helyes mértéket és figyeljünk a kikapcsolódásra. A pihenés, a testi-lelki feltöltkezés nagyon fontos mindannyiunk számára.

Adjon az Úr bölcsességet, hogy minden cselekedetünk az Ő dicsőségét munkálja!

IFI. VERESS ERNŐ *lp., Szilágyballa*

„Mindeddig megsegített minket az Úr!”

Tanévzáró volt, diplomaosztással, az Emanuel Egyetemen

A Nagyváradi Emanuel Egyetem május 25-én tartotta meg ünnepélyes tanévzáróját. Ebben az évben 107 harmad- és negyedéves hallgató adott hálát a tanulással, felkészüléssel töltött évekért. A 17 teológiai hallgató között teológiánk két diákja is ott volt a végzősök között: Szilágyi Norbert és Nagy Ferencz.

A zeneszakon végzett diákok ének és zongora koncertjére is sor került. Utána Dr. Corneliu Simuț, az egyetem rektora átadta a végzős diákoknak a diplomát. Az egyetem elnöke, Dr. Paul Negrut tv., a Fil 4: 6-9 igeversekkel köszöntötte és bátorította a diákokat: „*Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságotokban és könyörgéseitekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt*”.

Május 26-án, vasárnap délután, ünnepélyes istentisztelettel folytatódott a tanévzáró az Emanuel

Szilágyi Norbert (balról), dr. Giorgiov Adrián Ip. és Nagy Ferencz.

imaházban. Dr. Paul Negrut Ip. a tanulás kiváltságos lehetőségéért hálaadásra buzdította a résztvevőket. Igét hirdetett Ted Traylor (Florida), a Gal 6: 1-10,17 alapján. Az Istennek szentelt élet tulajdonságait kell hordoznunk – mondotta: a szentséget, az alázatot, a Krisztusi szeretetet, ezekben járva minden nap.

Kívánjuk a végzősöknek, hogy a szolgálatban legyenek kitartóak! „*Azért, szerelmes atyámfiain, erősen álljatok, mozdíthatatlanul, buzgólkodván az Úrnak dolgában mindenkor; tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban*” (1Kor 15:58).

FÜRÉSZES-SZÁLASI RUDOLF
teol. hallg.

Milyen volt az eltelt négy év, és hogyan tovább?

A két végzős teológiai hallgatót az Emanuel Egyetem-beli ballagás után, de még az Arad-belvárosi gyülekezetben sorra kerülő magyar nyelvű tanévzáró előtt kérdeztük.

Az alábbiakban **Szilágyi Norbert**nek, a Teológia nappali tagozatos diákjának a válaszait adjuk közre; a **Nagy Ferencz** levelezői tagozatos diákkal készült beszélgetés a lap augusztusi számában következik.

☐ *Hol tart épp most?*

– Az államvizsgára készülök. A vizsgáimon sikeresen túljutottam.

☐ *A négy év során mi volt számára nagyon nehéz, és mi volt nagyon könnyű, élvezetes?*

– Nem igazán találkoztam olyan dologgal a négy év során, ami első ránézésre könnyű lett volna. De amint megértettem, hogy mit, hogyan kell tenni, és hogyan kell dolgozni, tanulni, vagy felkészülni a szolgálatokra, akkor már nem volt annyira nehéz. Mégis ha egyet meg kell neveznem, akkor azt mondanám: felállani a szószékre, és felelősségteljesen szolgálni. Tehát a nehéznek tűnt dolgokat, ha megértettem, hogy hogyan kell tenni, akkor már könnyedén ment.

☐ *Hogyan értékeli, miben fejlődött különösen?*

– Az Úr megismerésében, és abban, hogy teljesen ráhagyjam az életem.

☐ *Mi, vagy ki marad nagyon emlékezetes a négy évből?*

– A gyülekezetek, ahol szolgálhattam, a tanárok, akik jókedvvel tanítottak, a váradi ifjúság, a barátok, akikkel Isten megajándékozott, valamint különösen egy barát, aki „testvérré született a nyomorúság idején”.

☐ *Hogyan tovább: milyen teendőket hoz a nyár, az ősz?*

– Még nem tudom, hogy mit tervezett el számomra az Úr, de tudom, hogy terve van velem, és igyekszem szolgálatomat teljesen betölteni... A megszerzett tudásanyagot szeretném Isten szolgálatában, a magam és a körülöttem élők javára fordítani. (Sz. L.)

Felvételi a Teológiai Fakultásra

Örömmel közöljük, hogy a Szövetségünkön belül működő Teológiai Fakultás felvételit hirdet a lelkipásztor-képző szakra, a 2013-2014-es tanévre. Az új felvételi rendszer szerint minden évben tartunk felvételi vizsgát, és ebben az évben is várjuk azon fiatal emberek jelentkezését, akiknek elhívásuk van az Úrtól erre a szolgálatra! A jelentkezési feltételek figyelembevételével olyan érettségizett személyeket várunk, akik legalább 3 éve már gyülekezeti tagok és 2 éve szolgálatot is végeznek a gyülekezetben. Szükség van gyülekezeti és lelkipásztori ajánlásra is. Az érdeklődők vegyék fel a kapcsolatot **Giorgiov Adrián** dékán testvérrel (tel. 0735-500-700), vagy **Kiss Juhász Vilmos** oktatási alelnök testvérrel (tel. 0723-615-266).
Jelentkezési határidő: **augusztus 15.**

Megalkuvók és hűségesek

„És akik gonoszul cselekesznek a szövetség ellen, azokat hitszegésre csábítja hízlekedésekkel; ellenben az Istenét ismerő nép felbátorodik és cselekszik. És a nép értelmesei sokakat oktatnak” (Dán 11:29-36).

„Tolvaj vagy? Hazug akarsz lenni? Isten gyermeke vagy? Megbízta benned, kulcsot adott neked és te lopsz!” – Diákkori tapasztalatából idézett szerzőnk, Kiss Lehel lp., egy ifjúsági konferencián, arra bátorítva a fiatalokat, hogy vegyék észre amikor jön az ellenség és bontani akarja a kőfalat: ne engedjenek neki és maradjanak hűségesek a szövetséghez!

Dániel prófétának Isten megmutatta: az északi király elindul délre, Egyiptom ellen, de terve kudarcba fullad, mert kitteus hajók jönnek és útját állják. A visszafordított és megszegénített király a dühét Izrael népén tölti majd ki: a szövetséghez hűtlenekeket táborába csábítja, az Úrhoz hűségesekeket pedig nyomorgatja.

A prófécia beteljesedett, a katolikus Bibliában található Makkabeusok könyve tudósít erről. (Másfélszáz évvel az Úr Jézus születése előtt íródott, abban az időszakban, amit az a fehér lap jelez az Ó- és az Újtestamentum között. Mi, protestánsok, nem ihletett könyvnek tartjuk, de hasznos lehet az ismerete). Eljött az északi király, IV. Antiochus (Epiphanesnek – dicsőségesnek is nevezték), az egyetlen Egyiptomba vezető úton, Izrael területén át, de szembejöttek vele a rómaiak hajói.

A rómaiak vezére botjával egy vonalat húzott Antiochus elé a tengerparti homokba és azt mondta, ha át meri lépni ezt a vonalat, megölik, hadseregét pedig szétverik. Nem volt mit tennie: dühösen visszafordult és elkezdett garázdálkodni a választott nép között.

Isten népe két táborra oszlott: voltak, akik fejet hajtottak Antiochusnak, sőt még támogatásukat is felajánlották; a másik csoport hallani sem akart arról, hogy Isten tekintélyét, szentségét a legkisebb mértékben is megkérdőjelezni, vagy gúnyolni próbálja a mindenkor vezető.

Ez történik ma is! Van egy nép, a Krisztus nevével nevezett sereg. És van egy ellenség, aki ma is ugyanúgy garázdálkodik, ahogyan a múltban tette – fiatalok és idősök között egyaránt.

Rés a kőfalon

Vannak nekünk falaink, korlátaink, amiket Isten ígéje állított fel: a védelmet biztosító törvények, a Lélek

vezetése, a jól működő lelkiismeret – a Jézus Krisztusban való élet lelkének törvénye (Róm 8:2). Az ellenség a falak, erősségek bontásánál kezdi romboló munkáját. Ez az első mozzanat nem is annyira látványos: meglazul egy téglá, vagy egy kicsike rés támad. Aztán alig észrevehetően, a nagyon szűk résen egyre beljebb és beljebb hatol a hívő ember életébe.

Nem tudom elfelejteni, ami annak idején Zilahon, a Református Wesselenyi Kollégiumban esett meg velem. Szerettem a könyvtárban lenni. Kaptam egy kulcsot, így éjszakába nyúlóan ottmaradhattam. A tanév végén kivettem egy könyvet, és ősszel, amikor vissza kellett volna adnom, rémülten láttam, hogy nincs sehol. Az adatlapomon a könyv címe mellett ott állt egy nagy V-betű, hogy vakációra kivéve. Szétnéztem odahaza, a bentlakásban is kerestem, de a könyv sehol! Megijedtem, hogyan fizetem ki, vagy szerzem vissza ezt a régi, értékes könyvet.

Egyszer csak eszembe jutott: nekem van kulcsom a könyvtárhoz, és egy zsilett-pengével az adatlapomról lekaphatom a nagy V-t, és beírhatom a dátumot, hogy visszajött a könyv. Remegve nyitottam ki aznap este a könyvtár ajtaját. Előkerestem a nyilvántartó lapot, és hozzá akartam fogni a hamisításhoz, amikor hatalmas erővel mellbevágott valami: „Tolvaj vagy? Hazug akarsz lenni? Isten gyermeke vagy? Megbízta benned, kulcsot adott neked, és te lopsz!”. Ekkor kiesett a kezemből a zsilett-penge, elkezdtem zokogni és mind arra gondoltam: Hogy lehet az, Uram, hogy én a te gyermeked vagyok, és mégis kész lennék hazudni, lopni, kész lennék kivakarni onnan azt a nagy V-t, és beírni egy hamis dátumot? ...Amit tettem (volna) egy kicsiny gondolatból indult, és lett volna belőle egy életre szóló, fájdalmas pecsét. Milyen jó, hogy Isten

Lelke nem engedte meg, hogy a lelkiismeretem falán rés nyíljon!

Megszűnik az áldozat

Antiochus megszüntette a mindennapi áldozatot. Beült a templomba és kijelentette: most már én vagyok az isten! Itt a papok nem szolgálhatnak többé, a léviták a lábukat be se tegyék! Senki ide fel ne jöjjön áldozatot bemutatni az Úrnak!

Ugyanezt teszi az ellenség a hívő egyénekben és családokban. Arra törekszik, hogy a mindennapi áldozat végre szűnjön meg. Ugye, olyan jó volt régen, amikor ott voltunk nagyszüleinknél, és a tata elővette a régi Bibliát este, kinyitotta, olvasott belőle, mamával elkezdtek énekelni, megfogtuk egymás kezét, úgy imádkoztunk... Amikor az édesapa és az édesanya maga mellé vette a gyermeket, és este reggel kinyílt az áldott Könyv, és volt friss üzenet, és nemcsak megszokás volt... és égett az áldozat, és felszállt a füst, és jó illat terjengett egész nap a házban!

Az ellenség azon buzgólkodik, hogy megszűnjön végre a mindennapi áldozat. Legyen nagy zaj: harsogjanak az énekek CD-ről, kazettáról, csak szívből ne jöjjenek! Legyen sok keresztyén könyv a polcon, de a hit alapigazságai ne legyenek a szívben! Legyen nagy Biblia, legyen kis Biblia a polcon, a táskában, a zsebben, csak ne legyen élő, friss üzenet nap mint nap!

Ha lelkünk mélyére igazat látni kívánó szemekkel benézünk, akkor előtűnik, hogy már csak pislákol a láng, és vékonyan füstölög az oltár, mert valahogy az ellenség helyet kapott.

Ige nélkül nem élsz egészségesen. Rendszeres áhítattartás, lelki áldozatok bemutatása nélkül sem idős, sem fiatal nem jár vidám arccal és jó szívvel. Tudod-e, hogy mi a bálványod? Mi veszi el az idődet, energiádat az egészséges lelki élet megélésétől. Szakíts vele! Takarítsd ki!

Megmarad a szövetségben

Milyen jó, hogy nemcsak olyan emberek voltak Izraelben, akik fejet hajtottak az északi királynak, hanem olyanok is, akik azt mondták, inkább meghalunk – inkább nem kellene azok a kedvezmények, a király ígéretei –, de mi hűségesek maradunk a szövetséghez! Megálltak a szövetségben, jellemes emberek voltak.

A ma jellemes embereinek is ez az ismertetőjegye: tudják magukról, hogy kik, és kihez tartoznak. Az Úr Jézus azt monda tanítványainak: amikor látjátok, hogy ezek a jelek teljesednek be, emeljétek fel a ti fejetekeket, mert közel van, eljött a ti megváltásotok!

Most annak az ideje van, hogy a hívő, újjászületett ember felemelt fővel és egyenes gerinccel járjon! Szemeinkkel látjuk beteljesedni azokat az ígéreteket, feltűnni azokat a jeleket, amikről Megváltónk beszélt. Isten népe között ne legyen bizonytalanság! Hadd tudja kimondani minden egyes fiú és lány, minden egyes testvér és testvérnő: én Jézus megváltott gyermeke vagyok! Ha nincs is társam, követem Jézust! Nincs visszaút! Mögöttem a világ, előttem a keresztség, nincs visszaút!

Felbátorodik és cselekszik

A hűségesek csoportjához tartozók amellet, hogy megálltak a szövetségben, és tudták, hogy ők kik, bátor tetteket vittek végbe. A 32. versben így mondja a Károli fordítás: *Az Istenét ismerő nép felbátorodik, és cselekszik.* A hívő ember nemcsak az üdvbizonyosság padban ülő, boldog embere – hanem a bátor tettek embere.

Bátorság kellett ahhoz, hogy Husz János (1369-1415) elkezdje a Bibliát lefordítani. Tudta, hogy máglya vár rá. Az életébe került az ige, a mindennapi áldozat. Aztán jöttek a nagy reformátorok. Fischer András anabaptista vezetőt Krasznahorka várának tornyából vetették le. Hubmayer Baltazár máglyahalált halt Bécsben; útbán a vesztőhely felé felesége biztatta: „Vissza ne fordulj, Baltazár! Tarts ki

Krisztus mellett!”; egy zsákba varrták be és folyóba dobták – keresztelkedjen hát meg! ... Vannak mártírjaink közelebről is: az elmúlt rendszer nyomorgatóitjai, drága testvéreink, akiket bántottak a hitükért.

Ma sem olyan egyszerű szembenézni naponként a Sátánnal: reggel, amikor felkelünk, és odamondani a szemébe, hogy Krisztus az Úr! Nem hallgatok rád! – ahogyan a sámsoni gyerekek az előbb énekelték: „Ha Sátán kísért, azt mondom: Nem, nem, nem! Ha Sátán kísért, azt mondom: menj tőlem, mert egy az én királyom – Jézus!” Lelki erő kell ehhez.

A hívő emberek a bátor tettek emberei – imádkozni ébredésért, a fiatalokért, imakarokon hordozni a gyülekezetet, a betegeket; képviselni a Krisztust a sötét világban – gúnyolódások, a megvetés ellenére is – nagy bátorság! Mennyből jövő, lelki erő kell ehhez! Készek vagyunk-e tenni is, menni is a hitünkért?

Tanít, bizonyosságot tesz

A hűségesek jellemzője még az is, amit a 33. versben olvasunk: „*a nép értelmesei sokakat oktatnak*”. Elképzelem, ahogyan ezek a hívő emberek, amikor látták, hogy családtagjaik, szomszédaik behódolnak a hellenizáló Antiochusnak (és talán még segítettek is a kövek hordásánál), nem bírták ki, hogy galléron ne ragadják őket, és azt ne mondják: „Figyeljete, emberek! Hát nem látjátok, hogy rossz irányba haladtok? Elhagytátok az Úrral kötött szövetséget! Ha ezt az utat folytatjátok a romlás, a pusztulás lesz a vége!” Nem tehették, hogy ne tanítsanak, és arról, amiket láttak és hallottak bizonyosságot ne tegyenek.

A Krisztus lelkületével megáldott ember oktat, tanít másokat, és mondja: Legyetek az én követőim, mint én is a Krisztusé! Az igazán hívő embereket jellemzi, hogy nem kioktat másokat, hanem oktat, és nem mossa meg senkinek a fejét, amíg annak lábait meg nem mosta.

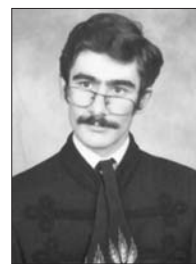
Kipróbáltak, tiszták

Antiochusról és szellemi támogatóiról ezt olvassuk: „*csak addig boldogul, amíg véget nem ér a harag*” (36 v.), azaz gyalázatos munkálkodása megszabott ideig tart, azután örök gyötrelem vár rá, és mindazokra, akik az ő szövetségesei maradtak...

A Sátán ma is tombol, ötletes alattomoságával megtéveszti még a választottakat is. Jézus arra figyelmeztetett, hogy a világ gyűlölni fog, mert őt is gyűlölték. A szolgálta nem lehet nagyobb az uránál.

Miért van az, hogy sok hívő fiatal olyan egyedül érzi magát a közösségben? Miért különböztetik meg és gúnyolják a hívőket az iskolákban, vagy a munkahelyeken? Miért kell szenvedést, próbatételt átélniük Isten választottainak? Az ige megadja rá a választ: „*hogy kipróbáltak, tiszták és fehérék legyenek a vég idejére*” (35 v.). Nincs már sok a teljes dicsőségig! Urunk folyamatosan készít, tisztogat – szenvedések árán is. Vár ránk a hűségünk jutalma, amit megad Atyánk a Krisztus hűsége érdeméért.

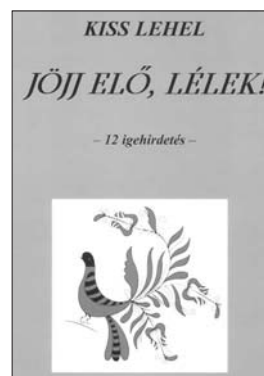
Ifjak! Vegyük észre, amikor jön az ellenség és bontani akarja a kőfalat – ne engedjünk neki. Maradjunk hűségesek a szövetséghez. Vigyünk bátor tetteket végbe a mi Istenünkért. Karoljuk fel a gyengéket, alázattal oktasunk. Akkor lesz értelmes ifjúságunk, ha újra és újra, minden kegyelmi nappal elkötelezzük magunkat Jézus Krisztus mellett. „*Mögöttem a világ, előttem a keresztség – nincs visszaút! Nincs visszaút!*” Ámen!

KISS LEHEL lp., Szamosújvár

Az alapul vett igehirdetés 2008. január 6-án hangzott el Szilágysámszonban, az Ifjúsági vasárnap délutánján.

Az év elején jelent meg Kiss Lehel 12 igehirdetést tartalmazó könyve: *Jöjj elő, Lélek!* címmel. Ebből való, rövidített formában, a fenti szöveg.

ISTENRE HANGOLVA – regionális konferencia a Rogériuszon

„Útjaidat, Uram, ismertesd meg velem, ösvényeidre taníts meg engem” (Zsolt 25,4).

Április 26-28. között regionális ifikonfi volt a Nagyvárad-rogériuszi imaházban.

Az Istenre való hangolódás céljával gyűlt össze több száz fiatal április utolsó hétvégéjén a Nagyvárad-rogériuszi imaházban. Több kérdés is feltevődött bennem a konferencia témájával kapcsolatban, mielőtt jelentkeztem volna, és ezek a kérdések folyamatosan megválaszolódtak az igehirdetések során. Mi is az Istenre való hangolódás, és hogy állok én ezzel? Egy euforikus érzés, egy folyamat, egy állapot, életvitel?

Nagyon találó volt az a videó, amely a konferencia témáját próbálta szemléltetni. Egy rádió, amelyen különböző adásokat keresgetünk. Lehet az a pénz, siker, testi vágyak, szórakozás, élvezetek hajhászása, vagy épp a Lélek gyümölcsei. „Én épp mit keresek?” – hasított belém a gondolat.

Három éve Debrecenben tanulok, ahol olyan fiatalokkal laktam együtt, akik kapcsolatfüggőségtől és káros szenvedélyektől szenvedtek. Mindezek a szemem láttára és fülem hallatára történtek. Szánalom és hála volt bennem. Szántam azt az életet, amit a Sátán tönkretesz, és hálás voltam azért az életért, amit Isten ad. Folyamatos harc volt bennem. A Sátán küzdött értem is, hogy megsértse a kapcsolatomat Istennel. A csend vagy rám nehezedett, vagy épp a mindennapok zajában képtelen voltam meghallani Istent.

Azért is vártam ezt a konferenciát, hogy végre kiszabaduljak a nyomás alól, és azért imádkoztam, bárcsak ne lenne semmi, ami elvenné most a figyelmemet Róla. Szükségem volt az Isten jelenlétére, hogy megálljak az Isten szentségében, olyan sok szenny vett körül addig.

A konferencia plusz töltetet adott nekem. Hangolta a szívemet az énekek által, az igehirdetések pedig üzenetre, célra, megtérésre és szolgálatra indítottak. Az első lépés ehhez: hagynom kell, hogy a szívemig hatoljon az Ige. Olyan sokszor volt már, hogy csak a fülemnek volt kedves, de nem történt maradandó változás. Sokan vagyunk, akik Isten házában nőtünk fel, de nem ismerjük Isten hangját. A válasz abban mutatkozik meg, hogy milyen a szívem állapota.

A másik fontos üzenet: nem csak az első nyer, hanem az is, aki célba ér. A fiatalok többsége, de úgy hiszem, nem csak mi, folyton megfelelni akarunk. Elsők akarunk lenni, jobbak másoknál – „hívőbbek”, ha létezik ez a szó – elsők a gyülekezetben, különbek annál, aki mellettünk ül. Talán szigorúak vagyunk magunkhoz is, de főleg másokhoz. Isten azt akarja, hogy mind célba érjünk, de a pályánk nem egyforma. Mindenkinek a sajátját kell megtalálni, és a verseny feltételeihez képest kell küzdenie. A kulcsa mindennek egy reális cél követése,

„Azért élek Uram, hogy imádjalak, és mindenkor, mindenért téged áldjalak. Neked őrzöm a szívem, hogy oltárodra tehessem. Az a vágyam, az a célom, hogy az imádód lehessen, és gyönyörködj életemben. Mindent megtegyek, amit kérsz tőlem, és örömet szerezzek neked.”

nem mások célja, a sajátom. Az egykori emberek ma is élő hitét kell tovább követnem, nem pedig a ma élő emberek holt hitét. Nem vallásos életet vár el Isten tőlünk, hanem hívő életet. Nem a teljesítmény, hanem a cél a fontos.

„Ki akar Istennek szolgálni?”-hangzott el a kérdés a konferencia utolsó napján. Azt kérdeztem magamtól, vajon van-e értelme annak, hogy ott állok az Isten házában, de erre a kérdésre nem indulna meg a szívem. És akkor jöttem a hiányosságaimmal, a szolgálatban ért kudarcokkal, de vággyal a szívemben, hogy tiszta szívűből elmondhassam: „Azért élek Uram, hogy imádjalak, és mindenkor, mindenért Téged áldjalak. Neked őrzöm a szívem, hogy oltárodra tehessem. Az a vágyam, az a célom, hogy az imádód lehessen, és gyönyörködj életemben. Mindent megtegyek, amit kérsz tőlem, és örömet szerezzek neked.”

Az Istenre hangolt élet számomra állandó és közvetlen kapcsolatot jelent Istennel és köztem. Az életvitel jelent, hogy mit, miért és hogyan teszek a hétköznapiakban – ahol Isten irányítja a lépéseimet; amikor ő a lételemem; amikor úgy teszek meg valamit, hogy tudom, Isten aláírta, hitelesíteni tudná, egyet értene vele. És erre folyton törekedni kell, hiszen a lehangolódásért sose küzd senki, az megtörténik észrevétlenül.

A konferencia aranymondata, kíváncsi vagyok, hogy legyen mindannyiunk személyes vágya és törekvése egyaránt: „Útjaidat, Uram, ismertesd meg velem, ösvényeidre taníts meg engem!” (Zsolt 25,4).

BALOGH SZILVIA

Ne add fel a harcot! – Székelyföldi regionális konferencia

„Erősödjete meg az Úrban és az ő hatalmas erejében!”

Az Ef 6:10 volt a konferencia mottója, ami aktuális és értékes üzenetet jelentett a székely és nem székely fiatal számára is, május 10-12. között Marosvásárhelyen. Csodálatos, élménydús és nagyon érdekes hétvége volt.

Péntek este megfogalmazódott egy kérdés: Harcban vagy? A *Ne add fel a harcot!* felszólítás csak arra a fiatalra érvényes, aki már felvette a harcot az ördöggel szemben.

Szabó László tv. *Szemben az ördög mesterkedéseivel* címmel (2Kor 2:11, Ef 6:12) tartott előadást. Szó volt a Sátán módszereiről és kaptunk tanácsot hogy hogyan álljunk ellene.

Szombaton a délelőtti előadást Veress Efraim testvér tartotta *Védd magad!* címmel. Ha a Sátán megtámad minket, fontos hogy felvegyük az összes fegyverünket, amit Isten adott és bátran harcoljunk, mert Isten hátul van és véd.

Fórumbeszélgetésen a következő kérdésekre kaptunk választ: *Mi a különbség a keresztyén és a világi ember harca között? Mennyire kell részt vegyen a hívő ember a világi harcban? Mennyire kell harcias legyen a hívő ember? Mennyire kell kiismerni az ellenséget?*

A szemináriumon is bátorítást kaptam Istentől, hogy bízzak benne, mert gondja van rám, vezet és erőt ad.

A szombat esti evangélizáción Budai Lajos lelkipásztor hirdette az ígét az 1 Tim 6:11-12 alapján, *Melyik*

oldalon harcolsz? címmel. Fontos tudnunk, hogy melyik oldalon vagyunk: a Sátán, vagy az Isten oldalán? Hálás a szívem azokért a fiatalokért, akik átadták életüket Istennek.

Vasárnap délelőtt, az istentiszteleten, Borzási Pál testvér szolgált az Ef 6:10-20 alapján *Harc az ellenség térfelén* címmel. Kiemelte, hogy hiába vannak fegyvereink, hiába ismerem az ellen-

séget, mert ha nem vagyok éber, elveszek. Igazi ébrenléte imádkozás által nyerünk. Imádkozunk és harcolunk az ellenség térfelén, mert az Úr már készíti az utat.

Mindegyik előadás élő és ható volt, sok és mély üzenettel, komolyan elgondolkodtatott és megvizsgálta életem minden területét – változtatásra készítve. Egy üzenet, ami még megfogott: saját erőmből nem vagyok képes kitartani, ez csak Jézus Krisztussal lehetséges.

Nagyon hálás vagyok Istennek a konferenciáért. Sok tanácsot kaptam, amit felhasználhatok a mindennapi harcaimban. Aktuális volt a téma, mert nap mint nap olyan helyzetekbe kerülök, ahol van lehetőségem alkalmazni amit tanultam. Jó volt megújulni, új döntéseket hozni, elhatározni, hogy kitartok és harcolok.

Segítsen az Úr mindannyiunkat, hogy amit hazavittünk a szívünkben, azt ne felejtjük el, hanem táplálkozunk belőle és kapjunk erőt Isten oldalán a Sátán elleni harcban.

KÁDÁR IBOLYA, Marosvásárhely

Bizonyágtétel

Horváth Krisztinának hívnak, 23 éves vagyok. Hívő szülők gyermekeként nőttem fel a gyülekezetben, jártam bibliaórákra, ifjúságra. A vasárnapok, a délelőtti és a délutáni istentiszteletekkel már megszokássá váltak. Sosem volt kétségem afelől, hogy Isten létezik. Sőt azt is jól tudtam, hogy ha nem fogadom őt el személyes megváltómnak, elkárhozok és a pokolba jutok. De úgy gondoltam, van még időm ezt megtenni. Másokban mindig több hibát és több bűnt láttam, mint magamban, és azt figyeltem, hogy ki tér meg, s nem magammal foglalkoztam. Félttem attól, hogy a pokolba kerülök, de mégsem döntöttem az Úr mellett. Túl büszke voltam magamra, másokkal szemben pedig túl kritikus. Az ördög azzal áztatott, hogy különb vagyok azoknál, akik az imaházban már bemelegítettek, és ahogy élek, az pont jó, nem kell változnom.

Mostmár tudom, hogy az „arany középutat” választottam, ami semmivel sem jobb a „széles útnál”. Az iskolában próbáltam megfelelni a barátoknak. Tudták rólam, hogy baptista vagyok. Sajnos, ez nekik ugyanannyit jelentett, mint bármelyik más vallás, mert az életem nem különbözött semmiben az övékétől. Ez így ment a tavalyi év szeptemberéig. Akkor az Úr választás elé állított, vagy őt követem, vagy elkárhozok, tovább nem folytathatom ezt a számomra kényelmes életet. Válaszoltam neki és döntöttem mellette. Akkor kaptam egy igeverset, a Zsoltárok könyve 31:22-23 verseit. Miután elolvastam tudtam, hazám a mennyország és nekem is helyem van ott.

Azóta is érzem az Úr őrző kegyelmét, minden lépésemet óvja és vezeti. Az ő kegyelméből merítkezhettem be fehér ruhás társaimmal. Örülök, hogy ezáltal mások is megtudhatták: az Úr gyermeke vagyok. Hála az Úrnak mindezt! – HORVÁTH KRISZTINA, Nagyvárád

Május 25-én, a székelyhídi temetőben helyeztük örök nyugalomra **Deák Márton** testvért – akit több hónapos szenvedés után, 72 esztendőskorában szólított haza a Teremtő. Utolsó földi útján elkísérte a gyászoló család, a gyülekezet és az ismerősök.

Deák Márton 1940. augusztus 3-án született Diósadon, hívő családban. 1956-ban hitvalló keresztségben az Úr útjára lépett. Ezt követően hosszú éveken át pénztári ellenőrként és énekkari tagként szolgált hűségesen Urát a székelyhídi gyülekezetben. 1963. március 14-én kötött házasságot Kovács Magdolnával Nagyvágyán (50. házassági évfordulójukat már súlyos betegen érte meg). A temetésen vigasztaló igei üzenetet mondott Bányai János tv. (volt székelyhídi lelkipásztor), Szabó András tv., a körzet jelenlegi pásztora, és Balla Frigyes gyülekezetvezető. A szertartás alatt összevont énekkar szolgált. Az Úr vigasztalja a családtagokat és a gyülekezetet! **(Csorján Barnabás)**

Király Sándorné Anna testvérnő temetésére április 5-én került sor Szilágyballán – a halottas háztól. Anna néni 81 évet kapott a Teremtőtől. Férjével 59 évet élt boldog házasságban. Húsvétvasárnap a következőket vallotta: Kész vagyok, várom, hogy a Jóisten vigyen haza! Ifj. Veres Ernő lp. a Mk 13:31-37 alapján szólt a vigasztalás ígését. Anna testvérnő életét és szolgálatát Király Tibor ny. lp. méltatta, megemlítve azt is, hogy betegsége előtt hosszú időn át közvetlenül az imaház szomszédságában lakott, mindig készen a segítségre. A temetésen az ének- és a zenekar dicsőítette a feltámadt Krisztust! Az Úr vigasztalja meg a gyászolókat! **(V.E.)**

Czirják Gábor 1922. augusztus 1-jén, szülei első gyermekeként látta meg a napvilágot Gálospetriben. Ugyanott végezte el az általános iskolát. Fiatal korában fogadta el az Úr Jézust személyes megváltójának és 1940. szeptember 1-jén, 18 évesen hitét beemlékezéssel pecsételte meg, Hubert János által.

A 2. világháború végén amerikai fogolytáborba került, ahonnan 1945 szeptemberében tért haza. 1946. május 1-jén házasságot kötött Zeffer

Paulával, házasságukat Isten hét gyermekkel áldotta meg (4 fiúval és 3 leánnyal, negyedik fiúgyermeküket két és fél hónapos korában veszítették el). 1951 őszén beiratkozott a bukaresti Baptista Szemináriumba, ahonnan egy év szorgalmas tanulás után végleg haza kellett jönnie, mivel családi házuk leégett. 1952-ben, 30 évesen saját kezűleg újjáépítette a házat, amit később eladott és szintén saját kezével egy új házat épített, amiben hosszú éveket töltött családjával.

A megpróbáltatások idején is követte az Urat, járt missziózni is, gyalogosan, vagy kerékpárral. '71-ben előjárónak választotta meg a gálospetri gyülekezet, amely tisztséget hűségesen betöltötte 1993-ig. Abban az évben feleségét az Úr hazahívta, 47 év házasság után haláláig özvegyen élt.

2008. november 13-án József nevű fiának a koporsója mellett kellett megállnia, aki életének 59. évében hunyt el. Özvegyisége idején családja hűségesen támogatta.

Utolsó éveiben Erzsébet és Paula lánya viselte gondját. A múlt év augusztusában kiterjedt családja körében ünnepelte 90. születésnapját.

Az étellel betelve, az idén április 4-én elköltözött Megváltójához. A gyászistentiszteleten Balla Frigyes székelyhídi előjáró, valamint Szabó András és Gál Győző lelkipásztorok szóltak Isten vigasztaló ígését. „*Aki nékem szolgál, engem kövessen; és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgám is: és aki nékem szolgál, megbecsüli azt az Atya.*” (Jn 12:26). Urunkat énekekkel dicsőítették a gálospetri és a mihályfalvi testvérek. A mennybéli viszontlátás reményében búcsúznak szerettüinktől egy rövid időre – a gyászoló család. **(Nagy Boglárka)**

Május 1-én özv. **Szász Irén** testvérnőnk koporsója mellett kellett megállnunk Érendréden, aki miután egy hónappal korábban elengedte fiát e földi létből, követette ő is a mennyei honba. Testvérnőnk 82 évet kapott itt a földön Teremtőjétől és Megváltójától, akit hűségesen szolgált és követett ifjú kora óta, az érendrédi baptista gyülekezet oszlopos tagjaként.

A gyászistentiszteleten Papp László lelkipásztor testvér szolgált Isten ígéséből magyar nyelven a Róm 6:22-23 alapján: „*Most pedig, minekutána felszabadultatok a bűn alól, szolgálva lettetek pedig az Istennek: megvan a gyümölcsötök a megszenteltetésre, a vége pedig örök élet. Mert a bűn zsoldja halál; az Isten kegyelmi ajándéka pedig örök élet a mi Urunk Krisztus Jézusban.*”. Ezt követően Gál Győző lelkipásztor testvér román nyelven hirdetett ígét. Énekekkel közösen dicsőítették Urunkat az érendrédi és az érszöllősi testvérek. A mennybéli viszontlátás reményével búcsúznak szerettüinktől. **(Szász Olga)**

„*Rendeld el házat, mert meghalsz, és meg nem gyógyulsz*” – hangzott az ige az Ézs 38:1-ből március 30-án, a biharpüspöki temetőben Simon József lp. tv. által. Döbbenet, nagy fájdalommal, de Isten akaratában megnyugodva állt meg a család és a népes gyülekezet

Szász Lajos testvérünk, a nagyváradi belvárosi gyülekezet tagjának koporsója mellett, akit Teremtő Ura számunkra hirtelen, 57 évesen szólított magához. Ami igazán vigasztal bennünket az az Isten ígése.

A gyászistentiszteleten Giorgiov Adrián lp. testvér román nyelven szólt a jelenlevőkhöz és hangsúlyozta, hogy vigyázzunk és készen legyünk: „*mert amely órában nem gondoltátok, abban jó el az embernek Fia*” (Mt 24:44). Isten vigasztalását kérte imában Megyesi József ny. lp., és Szabó András lelkipásztor.

A belvárosi gyülekezet fúvózenekara és a jelenlévő népes gyülekezet közösen énekelve dicsőítette Urunkat. A sírnál Albert István Zsolt bihari lelkipásztor tv. a Préd 12-ből szólt: „*az Istent féljed és az ő parancsolatit megtartsad; mert ez az embernek fő dolga!*”

Szívünkben az elválás miatt fájdalommal, de a mennybéli viszontlátás reményével búcsúznak szerettüinktől egy rövid időre. **(Szász Olga)**

Jubileumi esztendőhöz érkezünk!

490 évvel ezelőtt jöttek hazánkba az első anabaptista reformátorok. Ülést tartott Budapesten a Történelmi Bizottság.

A Magyarországi Baptista Egyház Történelmi Bizottsága április 16-án tartotta Országos Székházunkban évközi tanácskozását, melyen határon túli egyháztörténész baptista testvérek is részt vettek. A megbeszélésen közösen tekintettük át az ez évben előttünk lévő feladatokat, történelmi évfordulókat, hazai és határon túli eseményeket.

Javaslatot tettünk az idei év Jubileumi esztendővé való nyilvánítására, hisz 490 évvel ezelőtt, 1523-ban érkeztek hazánkba az első anabaptista reformátorok, többek között Schröter Kristóf, Kisszebeni János, Fischer András. Ennek kapcsán emléktúrák szervezését kezdeményeztük – teológiai hallgatók és közönségünk történelme iránt érdeklődők számára. Az első tanulmányútra, „*Anabaptista hitelődeink nyomában*” címmel, április 19-21. között már sor is került, Ausztria, Csehország és Szlovákia érintésével, amelyet Jubileumi istentisztelettel zártunk Pozsonyban.

Magyarországon Országos Jubileumi Hálaadónap keretében szeretnénk megemlékezni úgy az anabaptista hitelődeink küzdelmes életéről, mint az újkori baptista mozgalom kiemelkedő eseményei-

A történelmi bizottság tagjai a határon túli képviselőkkel (első sor, balról jobbra): Mészáros Kálmán, Kovács Géza, Papp János, (második sorban) Kiss Lehel és Kelemen Sándor (Erdély), Mészáros Kornél, Varga Attila, Bereczki Lajos és Bacsó Benjamin.

ről és egyéniségeiről. Ennek tervezett időpontja október 19-20., helyszíne a kispesti baptista imaház lehet.

Ebben az esztendőben szeretnénk megemlékezni többek között Meyer Henrik 140 évvel ezelőtt (1873) Magyarországon megkezdett missziómunkájáról, valamint Udvarnoki András 130 évvel ezelőtti megtéréséről, egyházszerző tevékenységről. Ezek mellett tervbe vettünk néhány, a reformáció 500 éves évfordulójához (2017) kapcsolódó, anabaptista-baptista történelmi eseményt népszerűsítő kiadvány megjelentetését. – **DR. MÉSZÁROS KÁLMÁN**, a Történelmi Bizottság elnöke

Anabaptista hitelődeink nyomában – részletek a tanulmányútról készült tudósításból

Történelmi zárandokutunk első állomása az ausztriai **Niedersultz múzeumfalu** volt. Ezen a skanzenszerű településen található egy eredetileg anabaptisták által lakott épület. Különös élmény volt az itt kialakított anabaptista, hutterita, habán emlékeket, eszközöket bemutató tárlatot tanulmányozni.

Utunk következő állomása az ausztriai **Falkenstein (Sólyomkővár)** volt, a hajdani Morvaország (ma Csehország), Felső-Magyarország (ma Szlovákia) és Ausztria hármass határánál közelében. Itt történt 1539-ben, hogy I. Habsburg Ferdinánd 150, a környéken élő anabaptista testvért tartóztatott le és záratott a várbörtönbe. Hosszabb fogság után, az asszonyokat és gyermekeiket elengedve, 90 vezető anabaptista személyt ítél gályarabságra. A férfiakat egymáshoz láncolva indította gyalogosan az Adria-parti kikötővárosba, Triesztbe. Útközben a foglyok közül többen meghaltak, vagy megszöktek. A megmaradtaknak a hadigályák evezőíhez láncolva kellett letölteniük élethosszig tartó büntetésüket, a

törökkel vívott tengeri csaták során. Rájuk emlékeztünk a várban kialakított anabaptista múzeumban.

Nikolsburg (Mikulov) vára még ma is büszkén emelkedik az azonos nevű város fölé, a ma Csehországhoz tartozó ausztriai határvidéken. Itt megemlékeztünk Dr. Hubmayer Baltázár reformátorról, akinek 1526-ban való ideérkezésével a város az anabaptisták fellelegvárává vált. Ebből a városból rendelte maga elé I. Habsburg Ferdinánd császár Hubmayer Baltázárt, akit 1528-ban Bécsben halálraítél és máglyán elégetett. Az esemény helyszínén egy emléktábla jelzi a vértanúság tragikus napját.

Ószombat (Szobotisz) a hajdani észak-Magyarországi, ma szlovákiai község egy ideig „anabaptista püspöki székhellyé” is vált, sőt országos közgyűléseket is tartottak itt. Az erdők koszorúta település a legnevezetesebb habán falvak egyike volt. Híven őrzött emléke a Habán-udvar, belső terén a községházával, mellette a malom és a kápolna. Bethlen Gábor erdélyi fejedeleme innen menekítette tovább őket 1621-

22-ben, a fokozódó, erőszakos rekatolizáló vallási türelmetlenség és üldözés elől Gyulafehérvár környékére, Alvincra.

Berencsváralja (Branc) néhány km-re található Ószombattól. A berencsi vár szomorú színhelye volt a magyar protestáns lelkipásztoroknak. 1674-ben a pozsonyi rendkívüli törvényszék elé idézett protestáns papok nagy részét, közel 200 főt, gályarabságra való hurcoltatásuk előtt a berencsi vár börtönébe vetették.

Nagylévárd (Velké Leváre), a Pozsony felé vezető út mentén a Rajna vidékéről ide menekülő svájci anabaptisták másik jelentős települése volt. Megtekinthetők a múzeummá átalakított családi házaik, az eredeti formában megmaradt Habán-udvar, a régi pellengér és a főterén található barokk kápolnájuk is. Országos hírűvé a sárga, zöld, kék színnel díszített ónmázás fajanszedényeik tették őket. A habán fazekas mesterséget a mai utódok is szívesen gyakorolják. Elődeik többsége a fokozódó vallásüldözés miatt továbbvándorolt innen. **DR. MÉSZÁROS KÁLMÁN** *lp.*, *Kispesti gyűl.*

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Simon József. Felelős szerkesztő: Veress Efraim. Szerkesztő-tördelőszerkesztő: Szilágyi László.

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA. E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretettlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

Felhívás

Felhívjuk a kedves testvérek figyelmét, hogy akik anyagilag szeretnék támogatni a **FOGALMAZÁSVersenyt**, azok megtehetik az alábbi bankszámlaszámon:

Asociația Radio Vocea Evangheliei
Sucursala Oradea
Banca Transilvania
RO91BTRL00501205H5696700

a következő megjegyzéssel:
„pentru emisiunea în lb. magh./concurș”.

A versenyt Isten munkájának tekintjük, s hisszük, hogy neki konkrét tervei vannak vele, támogatóink azonban megfogytakoztak.

A kapott támogatást teljes egészében a díjazottak táboroztatására és a következő verseny megszervezésére fordítjuk.

Köszönettel: A szervezői csapat

A fotó 2011-ben készült, az előző évi Fogalmazásverseny 2-3. helyezettei egy hétvégi várad kirándulást nyertek, ennek során meglátogatták az Evangélium Hangja Rádiót, amely gyermek-műsorában az ő írásait is sugározza. A kezdeményezők, János Anita, Meleg Adina és Janó Hajni a 2009-ben indult versenyt évről évre bővítették, úgyhogy tavaly nyáron a legkitűnőbb „írókat” sikerült a Nyárad-mentén táboroztatni – többnyire nem hívó családból való gyerekeket.

ARANYMENYEGZŐK

SZATMÁRNÉMETHI – Május 5-én, anyák napján, bearanyozta életünket **Gáspár Sándor** és **Erzsébet** 50 éves házassági évfordulója. A családi körben tartott aranymenyegző imádsággal, igei köszöntésekkel és emlékezés-sel volt tele: „Hálával áldozzál az Istennek és teljesítsd a Felségesnek fogadását!” (Zsolt 50:14). Kívánjuk Isten áldását testvéreinkre, legyenek hasznosak Isten számára, és a gyülekezet oszlopai! (*Szűcs Sándor lp.*)

OMLÓ CSÚCSOK

*Ahogy fogynak napjaink,
s közelg az alkonyat,
a bennünk lévő hegycsúcsok
lassan leomlanak.
Elül a dombos öntudat,
lelkünk már póré sík.
Tűnődve várjuk az URAT,
s így lenni – jólesik.*

Füle Lajos

EGER – 50 éves házassági évfordulóját ünnepelte **id. Domokos Zoltán** és **Domokosné Király Eszter** családjával együtt Egerben, május 2-án.

A Szilágyballáról elszármazott népes család örömmel gyűlt össze hálát adni és köszönten a szülőket, nagyszülőket. Az elmúlt fél évszázad alatt Istentől öt gyermeket és hat unokát kaptak ajándékba. Első gyermekük Edit, 18 éves korában szívűtét után költözött az örök hazába. Zoltán fiúk Singenben (Németo.) alapított családot Reinbold Mártával, az aranymenyegzőre fiaikkal, Christopherrel és Sebastiannal érkeztek. Eszter lányuk és férje, Ivor Edge, valamint Eszter fia, István, Egerben lakik. Adél lányuk is Egerben lakik kislányával, Barbarával. Legkisebb lányuk, Tünde is eljött férjével, Siegel Helmuttal Wiesbadenből (Németo.), két kislányukkal Leaval és Alisával.

Az aranymenyegzőt ünneplő házaspár elmondhatta, hogy az együtt járt fél évszázad alatt úgy vezette, védte és gondviselte őket Isten, mint Izráelt a pusztában (4Móz 9,15-23). Így lanknak most Egerben, és szolgálnak a helyi baptista gyülekezetben.

Az orgona- és harmóniumépítő Domokos testvér abban is Isten kegyelmét látja, hogy az unokák mind zenei tehetséggel megáldott utódok, és szeretik az Úr Jézust.

Borzási Gyula lp. igével köszöntötte az ünnepelteket, valamint imádkozott a Domokos házaspárért és a népes családért. A tolmácsolásban kedves felesége, Borzásiné Király Márta volt a család segítségére.

Jelen volt még Kisújszállásról (Mo.) a család legkedvesebb, valamint nagyon régi családi barátja Szász Imre bácsi, és Edit lánya a férjével, Bögös Jenővel és fiával, Leventével. Amikor a Domokos család gyermekei úgy döntöttek, hogy Magyarországon kezdenek új életet, ők adtak otthont a kezdeti nehéz időszakban mindhárom gyermeknek, így emlékezünk Szász Ica néniről is, aki már az Űrnál van.

(Domokos Edge Eszter)